

Önképzőköri foglalkozás

2014. október 17. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Dorogije moi Druzja, bolsoje szpaszibo za szevodnyascseje pozdravlénijje, ot Vasz i ot mojevo Inszpektora...

édes kedves Csoport, nincsen nekem orosz billentyűm, de autentikusan szerettem volna megköszönni a sztyeppék s a Léna üzenetét hozó dél-uráli köszöntést, belga csoki felerészt megéve...,

de a jövő áprilisi kirándulásterveket, melyekből jelenleg a Léda-féle Nussbaum-ház, illetve a Bihari-hegység zúgó [szorosába](#) történő barlangos bepillantás izgat legjobban, azt is köszönjük!

és hát: készülünk, teljes (egyelőre csak gondolati) erőből a Nyíltra, ez azonban nem publikus, így erről hallgat ma a fáma...

Annyi bizonyos, hogy jövő utáni héten találkozunk legközelebb a jövő heti ünnepnapok miatt, de akkor aztán két ízben is: szerdán az *Őszi tárlatot*, illetve a Tornyai Múzeum kiállításait nézzük meg, pénteken pedig, közeledvén lassan szeretett Bruegelünk végéhez, a *Babelről* beszélgetünk, illetve tán, Németh Katink révén, egy kevésbé ismert londoni képről. Utána még az *Ikarosz* jön újra, ikonográfiailag, ha Máriánk az alkímia mellett erre is képesnek s késznek mutatkozik, de azután átadjuk magunkat a februári jubileumra való előkészületeknek!

Eszterkénk ejtett ma még néhány fontos szót Saulusról, Mészöly kisregénye ürügyén, de Tandori Dezső *Damaszkuszi útja* is szóba került, s felhangzott a Mészöly-műből Jézus vallatásának döbbenetes epizódja.

Idézem *A damaszkuszi utat*:

„Most, mikor ugyanúgy, mint mindig,

Legfőbb ideje, hogy”